

Emocions i educació

► Per què simulem emocions?

Introducció

El principal propòsit d'aquest text és intentar explicar com els nens aprenen a controlar l'expressió de les seves emocions, i com arriben a entendre que un somriure no sempre significa alegria, o en altres paraules, que l'emoció externa no té per què coincidir amb l'emoció interna. També ens plantejarem quines funcions poden tenir aquests aprenentatges en el desenvolupament de l'infant. Per això, ens pot ser útil considerar com els nens milloren la comprensió de les emocions al llarg de la seva vida.

El desenvolupament emocional

Pons, Harris i de Rosnay (2004) expliquen perfectament el desenvolupament emocional dels nens des dels 3 fins als 11 anys. Cap als 3 o 4 anys, els nens ja comencen a reconèixer i anomenar les emocions bàsiques, com estar content, trist, enfadat o tenir por. Cap a la mateixa edat, els nens aprenen que algunes situacions determinades provoquen emocions als altres nens. Sabran dir, per exemple, que si un nen rep un regal bonic, estarà content, o en canvi, si perd la seva joguina preferida, estarà trist. A continuació, s'adonaran que no a tots ens agrada el mateix, i que, per tant, una mateixa situació pot provocar diferents emocions en diferents nens depenent de quins siguin els seus desitjos. En la mateixa etapa els nens entenen la relació entre l'emoció i la memòria, essent capaços de veure que la intensitat de l'emoció disminueix amb el temps. Més endavant, entre els 4 i els 6 anys, els nens comencen a ser capaços de relacionar les emocions amb les creences. Així, aquests nens podran adonar-se que, quan la caputxeta vermella passeja pel bosc, està contenta, perquè ella no sap que el llop l'està esperant a casa de la seva àvia. En canvi, els nens més petits, diran que la caputxeta té por, perquè el llop l'està esperant (veure Bradmetz i Schneider, 1999). Ja una mica més grans, entre els 6 i els 8 anys, comencen a utilitzar estratègies, primer de conducta i després cognitives, per a regular les seves emocions. També començaran a entendre, que una mateixa situació ens pot provocar emocions contradictòries. Per exemple, un nen d'aquestes edats entendreà que algú pot estar content perquè el seu amic se'n va... [\[llegir més\]](#)

Francesc Sidera, becari del Departament de Psicologia; Dr. Carles Rostan i Dra. Elisabet Serrat, professors del Departament de Psicologia